

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡ Σ

(Ἐκδομένη κατὰ Περικλεῆν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,

Δι' τριῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐκδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐπὶ τῶν ἐνεστῶτων.

Πρὸ εἰκοσιπέντε καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ἢ τε Ἀγγλία καὶ Γαλλία, φέρονται ὡς ἐπικούρον σύμμαχον, τὸ μικρὸν τότε Πεδεμόντιον, ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἔχυσαν χροῖμα καὶ αἷμα, ὠθούμενοι ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ ἐμποδίσαι τὴν ἐπὶ τὴν Τουρκίαν ἀνάσθον τῶν Ῥώσων. Ἡ ἰδέα ἀληθῶς ἦν λαοσπότης διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συμπολιτείαν, ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη ἔμεινε κλόουρος, καὶ περιεβλήθη ἀνεπάρκειαν. ἤλειπθη καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν Τούρκων πρώτων, οἵτινες ὄφειλον ἀρειμάνειν καὶ σώηρονες νὰ ἐπέλθωσι πρὸς πραγμάτων τῆς, κανονίζοντες τὸν ἴδιον πολιτικὸν βίον, καὶ διὰ θεσμοθετημάτων καὶ οἰκονομικῶν ἄλλων μέτρων, δυναμένων νὰ ἀναγεννήσωσι τὸ πεπτακὸς ἠθικῶς, πνευματικῶς καὶ ὑλικῶς κράτος τῶν.

Ἡ Ῥωσσία ἠττήθη τότε, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἰκανοποιήθη, οὐ μόνον διὰ τῆς ἐπιφυλακτικῆς θέσεώς της, ἐδικηθεῖσα τὴν Γαλλίαν, πολεμοῦσαν κατὰ τῆς Πρωσσίας, ἀλλὰ καὶ πρὸ ταύτης τὴν Αὐστρίαν ἐκπλήξασαν τὸν κόσμον διὰ τὴν πρὸς τὴν Ῥωσσίαν ἀγχιρυσίαν της, κατὰ τὴν τότε μαρτυρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Αὐστρίας. Ἡ πονηρία τοῦ Ῥωσσοῦ Μυστικοσυμβουλίου καὶ ἡ ἐκδικήσις αὐτοῦ κατέλαβον οὕτως τὴν ὑπάτην τῶν καὶ οὐχ' ἦστον ἡ Γαλλία ἐν τῇ κατόπιν ἀποτυχίᾳ της δὲν ὤκησε νὰ ταπεινωθῆ, ἐν ὧρα κινδύνου, πέμπουσα εἰς Πετρούπολιν τὸν μέγιστον τῶν πολιτικῶν της Θεῖρον, ἰκέτην τεταπεινωμένον, ζητήσοντα ἔλεος. Ὁ Τσάρος διὰ λεπτῶν μὲν φράσεων, ἀλλὰ μεστῶν πικρίας, ἐπιχαίρων ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς του, ἀπεκρίνετο τῷ μεγάλῳ τῆς Γαλλίας πατριώτῃ, τὸ περιώνυμον ἐκεῖνο ANI PROSSUMIS· καὶ ἡ Γαλλία εἰς τὸ NON POSSUMUS ἐκεῖνο ἔβλεπε πλήρη τὴν κακοδαιμονίαν της, καὶ ἠσθάνετο ὅτι κυρίως ἐν τῇ προτέρᾳ κατὰ τοῦ Τσάρου διαγωγῆς της ὄρσειε τὴν σημερινὴν θλίψιν της.

Εὐτυχῶς ὁ μέγας νοῦς τοῦ Θεῖρου, ἡ ὀρθοφροσύνη τοῦ Γαμβέτα, καὶ ἡ ὀργῶσα ζωὴ τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ ἔλυσαν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς Γαλλίας, ἐλίαναν τὴν πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην ἄγουσαν, καὶ ἐδραίωσαν τὸ Δημοκρατικὸν πολιτεύμα. Ἀλλὰ καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ Γαλλία δὲν ἀνέρωσεν εἰσέτι ἐκ τοῦ φοβεροῦ πηχθήματος της, καὶ δὲν δύναται νὰ βαρύνῃ νῦν διὰ τῆς ψήφου της, ὡς ἄλλοτε· πλὴν τούτου δὲν εἶναι εἰσέτι ἐτοιμοπόλεμος, ἐνῶ ἐσωτερικῶς ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη εἶναι ἠναγκασμένη νὰ παλαίῃ κατὰ τοῦ ὀπισθοπορευτικοῦ κλήρου της, καὶ τῶν βασιλοφρόνων. Ἴδου διατὶ δὲν δύναται νὰ ἔχη ἡ Γαλλία ἐξωτερικὴν πολιτικὴν στερεάν, ἀμετάβλητον, ἀπειλητικὴν. Τὸ SIC VOLO δὲν ἀνήκει σήμερον ἢ μόνῃ τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ δὲν ἀπομένῃ μεμονομένη καὶ τῇ τριπλῇ τῶν Αὐτοκρατόρων συμμαχίᾳ. Πρέπει ἐπομένως πρὸ πάσης ἀποφάσεως, ἀφώρσεως εἰς τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης, νὰ προηγηθῆ ἡ διαρκὴς καὶ ἀκλόνητος ὁμοφωνία τοῦ Λατινικοῦ Στοιχείου τῆς Δύσεως πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Εἰς τὴν Συμμαχίαν ταύτην δύνανται κατόπιν νὰ προστεθῶσι καὶ ἡ Δανία, καὶ αἱ Κάτω Χῶραι, καὶ αὐτὰ τὰ Σκανδιναυικὰ

Κράτη, ὡς ἔχοντα λόγους ἰσχυροῦς, ν' ἀπεχθάνωνται τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν.

Τὰ εἰρημένα ἄγουσι πάντας εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ, ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, σπουδαίαν ἀρωγὴν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἥτις ἀναγκαιῶς δὲν δύναται ἢ νὰ περιορίζηται εἰς Πλατωνικὰς συμπαθείας, καὶ εἰς διπλωματικὰ ἔγγραφα, ὅμοια πρὸς τὰ περὶ διαιτησίας τοῦ Saint-Pierre, κατ' οὐδὲν διαφέροντος τοῦ Σελισθουρίας, ἀνθρώπου καθ' ὅλα συγκεντροῦντος εἰς τὸν μικρὸν τοῦ ἐγκέφαλον ἀπάσαι τὰς ἀδυναμίας, ἀβεβαιότητας καὶ παλιμβουλίας τῆς διπλωματικῆς, ἥτις πάντοτε ἀσταθῆς καὶ πεπλανημένη πορεύεται τὴν ὁδὸν τῶν ἀντιφάσεων της.

Ἀλλ' ἡ Γαλλία πρὸ πάντων πρέπει νὰ μελετήσῃ τὰ ἐξῆς, ἵνα μὴ πλανᾶται εἰς τὰς κρίσεις της περὶ τὴν ἀνέλιξιν τοῦ βίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμπολιτείας, καὶ τῆς ἰδίας ἀποστολῆς.

Ὁ Ναπολέων, θεμελιῶν τὴν ἀδικὸν ἀρχὴν του ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος καὶ τοῦ κλήρου, ἤρξατο βραχυμῆδον νὰ ἐκπίπτῃ καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, τὸ μὲν διότι ἀγυρτικῶς προσεπάθει νὰ ἐπιδείξῃ ὑπέροχον ἰσχύον, καὶ διὰ τῆς πλαστῆς ταύτης ἰσχύος νὰ προσκῆσται ἔδαφος ἐκ τῶν πέριξ, τὸ δὲ καὶ διότι βραχυμῆδον ἐστερήθη τῆς ὑποστηρίξεως τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνύψωσίν του.

Πρῶτος τοῦ Ναπολεόντος σφάλμα ἦν ἡ ὑπερκεάντος πρὸς τὴν Ἀμερικὴν ἐκστρατεία. Ἡ καταστροφὴ ἡ συγκινητικὴ τῆς ἐν Μεξικῷ δημιουργηθείσης Αὐτοκρατορίας, ἐνῶ τῷ ἀφῆρεσε πᾶν γόητρον, τῷ ἀπεξένωσε καὶ τὴν Αὐστρίαν, ἣν διὰ πολιτικῆς ἐπιπολαίας καὶ ἀσταθοῦς προσεπάθει νὰ σαγηνεύσῃ, διὰ ν' ἀρπάσῃ ἴσως κατόπιν ἀπὸ τῆς Πρωσσίας τὰς ὄχθας τῆς Ῥήνου. Τὸ Λουξεμβούργον κατόπιν, καὶ τέλος ὁ Ἰσπανικὸς θρόνος ἐδωκαν αὐτῷ τὸ τελευταῖον κολάφισμα, ὅπερ τὸν ἐπεμψεν εἰς Ἀγγλίαν ὡς ἰδιώτην μετὰ αἰσχροῦν αἰχμαλωσίαν. Ὡς τόσον ὁ ἀτυχὴς Αὐτοκράτωρ, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸ ἄθλιον αὐτοῦ τέρμα προσεπάθησε νὰ συναντηθῆ μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς Ῥωσσίας, ἀναχωρήσαντος ἐκ Παρισίων ὀσηρεστημένου, ἕνεκα ἀποπείρας δολοφονίας κατ' αὐτοῦ, καὶ ἕνεκα ἀσυμφωνίας, τίς οἶδε περὶ ὁποῖα τινα, ἀλλ' ἴσως πολὺ ὁμοιάζοντα πρὸς ἐκεῖνα, ἅτινα ἄλλοτε ἐζήτηε νὰ κατορθώσῃ ὁ Μέγας Ναπολέων μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας. Ὡς τόσον μόλις ἔληξαν αἱ μετὰ τοῦ Τσάρου Ναπολεόντειοι διαπραγματεύσεις ἄκαρποι, καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἡ Κρήτη οὐ μόνον ἐγκατελείφθη, ἀλλὰ καὶ ἐπολεμήθη ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς Γαλλίας, ὑποχωρησάσης ταύτης εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥς ἡ πολιτικὴ ἦν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ πολὺ ἀκόμη κατόπιν, ἦτοι μέχρι τοῦ τελευταίου Ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου, ἡ ἀκεραΐτης καὶ ἡ ἀναβίσις τῆς Τουρκίας, ὡς ὀδόφραγμα κατὰ τῶν Ῥωσοικῶν ἐπιδρομῶν χρησιμεύουσης αὐτῆς.

Ἐἰπόντινες ὅτι τὸ ἀτύχημα τῆς Κρήτης ἐπήνεγεν ἡ ἀντιζηλία τῆς Δύσεως, θεωρησάσης τὴν Ἑλλάδα ὡς παράρτημα κατ' ἐξίσεις Ῥωσοικόν, ἰδίως μετὰ τοὺς συμφωνηθέντας γάμους τοῦ βα-

σιλέως ἡμῶν Γεωργίου καὶ τῆς ἀνεψιᾶς τοῦ Τσάρου Ὀλγας. Δὲν ἔχουσι δίκαιον οἱ Κύριοι οὔτοι, διότι ὅταν ὁ βασιλεὺς ἐπορεύετο εἰς Πετρούπολιν διὰ τοὺς γάμους του, τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης εἶχε τελειώσῃ ἤδη μετὰ τῶν δύο Μυστικοσυμβουλιῶν, καὶ ὁ Γεώργιος εἰς μάτην ἀπὸ Λονδίνου μόλις φθάς, ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους, ἵνα ἐπικαλεσθῆ τὴν ἀρωγὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολεόντος. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι καὶ ὁ Δερόβν καὶ ὁ Ναπολέων αὐτὸς καὶ τὸν βασιλέα ἡμῶν ἐξηπάτησαν ὡς ἐξηπάτων καὶ τοὺς Πρεσβυτάς ἡμῶν, παριστῶντες τὰ πράγματα ὡς τελοῦντα ἐν διαπραγματεύσεσι, καίτοι μετὰ τῶν ἐκείνου ταῦτα τετελεσμένα. Ἡ Ἀγγλία καὶ Γαλλία ὑπηρετοῦσαι τότε τὰ ἴδια συμφέροντα, εἰς ἐσφαλμένας σκέψεις στηριζόμεναι, προσεποιούντο ὅτι δὲν ἐπροστάτευον τὸ δίκαιον τῆς Κρήτης, διότι μᾶς ἐθεώρουν ὡς παραρτήματα δῆθεν Ῥωσοικὰ.

Ἡ συνήθης αὕτη κατὰ τῆς Ἑλλάδος πολιτικῆς δὲν εἶναι ἡ ἡ ἐκφρασις, ἡ ὄσφ ψευδής, τόσῳ καὶ διαρκῆς τοῦ αἰωνίου πολέμου ὅστις ὄφισται μετὰ τὸ Δυτικὸν καὶ Ἀνατολικὸν πολιτισμῶν.

Ἡ ἱστορία αὕτη ὡς τόσον μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Γαλλία παρεμπόδισε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τὸ 1867 ἐν Κρήτῃ, ὡς παρεμπόδισε ταύτην τὸ πρὶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἡπείρῳ, χωρὶς νὰ δυνηθῆ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, φθίνοντος ὀσημέραι, ἢ νὰ ἀπομυκρύνῃ τὸν ἐκ Ῥωσσίας ἐπὶ τὴν Εὐρώπην κίνδυνον.

Ἡ οἰκογένεια ἐπομένως ἡ Ναπολεοντικὴ ἀναγκαιῶς πρέπει νὰ ἦναι μισητὴ τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἀναγκαιῶς μισητὴ τῇ Γαλλίᾳ, διότι ἐβλάψε ἐσωτερικῶς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἐμείωσε τὸ γόητρον αὐτῆς πρὸς τὰ ἐξῶ ἔθνη, ἅτινα εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ αἰῶνος ἤδη στρέφονται, ἰκετεύοντα ἀρωγὴν, διότι ἡ Γαλλία, ὡς λαὸς, εἶναι λαὸς φιλελεύθερος, λαὸς, ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν συναισθανόμενος τὴν τῶν ἐθνικοτήτων ἀλληλεγγύην.

Νῦν δὲ ποῦ εὐρίσκεται ἡ Γαλλία; Τίνα μελέτην κάμνει τῆς ἱστορίας της; Ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἡ Γαλλία διὰ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν της ἐδείχθη καὶ ἀνακόλουθος καὶ σοφιστικὴ. Τί ἄλλο ἐπιτρέπεται νὰ ὑποθέσῃ τις παρὰ τὰ εἰρημένα, ὅταν ἀναγινώσκῃ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Σαιντελλαίρ, ἀνδρὸς θεωρησαντος διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ὡς ἀπόφασιν τὴν ἐν Βερολίῳ Συνδιάσκεψιν, καὶ ὅμως εἰς τρεῖς κατὰ σειράν ἐγκυκλίους του προσπαθήσαντος νὰ διαψεύσῃ ἑαυτὸν διὰ πάσης δικηγορικῆς σοφιστικότητος; Εὐχρηθώμεν ἵνα ἡ Γαλλία καὶ πρὸ πάντων ὁ Γρεβὺ καὶ Γαμβέτας, νοήσωσι τὴν πλάνην παρομοίου ὑπουργοῦ, καὶ σπεύσωσι εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν τῆς πατρίδος των, ἐγκαινίζοντες ἐξωτερικὴν πολιτικὴν δυναμένην νὰ τιμῆσῃ καὶ ὑψώσῃ τὴν Γαλλίαν, καὶ σώσῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συμπολιτείαν ἀπὸ τῆς φθορᾶς, ἣν τῇ ἐτοιμάζει οὕτως ἐπιτηδεῶς ἡ τριπλῆ τῶν αὐτοκρατόρων συμμαχία.

Ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῆ ὡς ἀχαριστοῦσα, κατὰ τῆς ἰδέας τοῦ Σαιντ-Ἰλλαίρ, διότι ζητεῖ τὸ δίκαιόν της, καθ' ὃν τρόπον ἐκανόνισε,

αυτό ή Εβρώπη διατάζασα αυτήν να προσχωρήση εις τας αποφάσεις της. "Αν δέ δια τών τριών επανειλημμένων έγκλημάτων του ό Σαντιλλαίρ πειράται και τά της Συνδιασκήψεως και τά της Βερολινείου Συνθήκης να διασπρέψη, διά να έχη έως πλῆρες και γλυκύ τό δικαίωμα να πράσχη εις τόν Σουλτάνον τό παράσχημον τής Δεγεώνος τής τιμής, τούτο είναι δικαίωμα του, όπως και δικαίωμα ήμέτερον είναι να τόν επικρίνωμεν, αληθώς λυπούμενοι, χωρίς να πάσωμεν σεβόμενοι τήν όσω σεμνήν τόσω και αγαπητήν ήμιν Γαλλίαν. Έν Γαλλία πολλοί τινες από τής έδρας του καθηγητού και τών άσχολιών ποιήτης φιλολογίας εκλήθησαν επί τήν διεύθυνσιν τών τής Πολιτείας, άλλ' ούδεις αληθώς έδειξε τόσην, όσην ό Σαντιλλαίρ άδειξώτητα, καιπερ επί μακρόν χρόνον γνωρίσας έγγύθεν τόν μέγιστον τών Γάλλων πολιτευτήν. Ο Βαδικύτον, ό Φραισιέν και ό Ίούλιος Σίμων διετέλεσαν επίσης διδάσκαλοι του γένους των, άλλ' ό μόν Βαδικύτων έπολιτεύθη και ως Γάλλος, και ως λόγιος άνθρωπος, και ως χριστιανός, όπως ώρισε να πολιτευθί ύπουργός μεγάλου και φιλανθρώπου έθνους, έν Βερολίνω κατά τήν σύνταξιν τής Συνθήκης έκείνης' ό δέ Ίούλιος Σίμων διά του άθανάτου περι Έλευθερίας συγγράμματός του προφητεύσας τήν πτώσιν του Ναπολέοντος, δέν ώλινσε να ύπηρετήση τήν πατρίδα του, φυγάτος του Ναπολέοντος, και δι' εύφύας και δι' ήλικής, χαρακτηριζούσης άνδρα σύννον και φιλανθρωπον τόσον, όσον και φιλόπατριν. Ο Φραισιέν έείχετο όμοίως και εύφυής και φιλανθρωπος, καθ' ήν ώραν άπεφασίζοντο τά του Δουλοίνου. Δυνάμεθα έπομένως, χωρίς να κατηγορηώμεν επί άχαριστία, να λέγαμεν διά τόν Σαντιλλαίρ ότι έλεγον καθ' ώραν εξωρίζετο εκ τής Κωνσταντινουπόλεως Ίωάννης ό Χρυσόστομος και κατελάμβανε τήν θέσιν του ό Νεκτάριος. ε'Εξεδιώχθη ή τέλεισα του Χριστού και κατέλαβε τήν θέσιν τής Νεκταρίας ό Κράνος. Αλλ' οι Έλληνες νυν θέλουν έν Γαλλία νέους Σατωβριάνδους, νέους μάρτυρας ύψηλής κοινωνικής άποστολής. Η Γαλλία είναι τόσον ένδοξος και τόσον μεγάλη τήν έκτασιν, έχει δέ και τόσον πολύ πνεύμα προς άπόκτησιν πλούτου, ώστε ούδέν άλλο ώρελιώτερον και τιμιώτερον δύναται να επιδιώξη ή τήν επέκτασιν τής πολλής ύπολήψεως της έν τη Ανατολή, ήν ή άπολυτοφροσύνη καταγίνεται άνενδότως να καταβροχθήση, τό σύστημα τής κατακτήσεως αναγράφουσα ως αρχήν.

Προς τούτο διπλή τις όδός δύναται να οδηγήση τήν Γαλλίαν. Η μία όδός είναι ή μετά τής Αγγλίας συμμαχία, περι τής άνωτέρω ώμιλήσαμεν, ή άλλη δέ, ή έσωτερική του Κράτους αυτής ήθική άνύψωσις διά τής καταλλήλου εκπαιδεύσεως του τόπου, ούτινος τό πνεύμα κατά τας μεσημβρινάς ιδίως έπαρχίας πιέζεται έλευσινώς υπό κλήρου και φανατικού, και πολεμίου εκ συστήματος πάσης έλευθερίας περι τε τό σκέπτεσθαι και δρᾶν. Ως γνωστόν ή Γαλλία, καθ' άπέδειξεν ό μέγας σατιρικός Κωτελέτος, σύγκειται εκ δύο έθνών διαφόρων, εκ τών Μεσημβρινών, Λατινικής καταγωγής, και εκ τών βορείων άνηκόντων εις τήν Βρετανικήν φυλήν. Οι Βόρειοι ούτοι είναι ισχυρότεροι, γεννώσι περισσοτέρας ιδεας, ως μάλλον άνεπτυγμένοι τον νουν. Οι Μεσημβρινοί εισί δεισιδαίμονες και μάλλον άνίσχυροι τό τε σώμα και τό πνεύμα. Ω Γάλλοι! Σᾶς αγαπώμεν οι Έλληνες και εύγνωμονούμεν ήμιν. Γίγνεσθε διά τής εκπαιδεύσεως τής παντοίας, διά τών προς τήν έν γένει έλευθερίαν θυσιών Σας, υπέρτεροι ήμών αυτών, και ή ανθρωπότης άπασα ως εις μόνος άνθρωπος θέλει προσφέρει ήμιν άφθονον τό θυμίαμα τής λατρείας της. Εάν, ω Γάλλοι, κατορθώσητε υπό τά σωτήρια σκήπτρα τής φιλανθρωπίας Σας, να υποτάξητε τήν ισχυράν Αγγλίαν, τήν ώραίαν Ιταλίαν, τήν ίπποτικήν Ισπανίαν, βεβαιώθητε ότι ή Γερμανία δέν θέλει εισθαι άπέναντί Σας, ή λαός περίτρομος εις μόνον τήν βίαν αυτοσυντήρησιν προσέχων, διότι πενία πολλή βασανίζει αυτήν, και βραβάρότης εισέτι τραχεία επικάθηται ως άχλύς πυκνή επί των

βλεφάρων τής Γερμανίας, ής ή γη δεικνυται άνίκανος εις τήν συντήρησιν του αύξανόμενου κατά φυσικόν νόμον πλυθυσμόν της, και αναγκάζει τους κατοίκους εις ξένην γην κατά χιλιάδας να ζητώσιν εκπατροζόμενοι τόν επισύσιον άρτον των.

Ίδού ό πόλεμος δν πρέπει να συμβουλευώμεν τη Γαλλία ως Έλληνες, έλάχιστοι μόν μεταξύ τών Κρατών τής Εβρώπης, άλλ' ούχι και έλάχιστοι γνωστάς τής συγχρόνου Εβρωπούικής ιστορίας, ήν και Γάλλοι και Αγγλοι και Γερμανοί έν τούτοις σοφούς αυτών δημοσιεύμασι διδάσκουσιν από τριακονταετίας ήδη, μετά φιλοτιμίας πάσαν καταστατικήν επί τών κοινωνικών γεγονότων τής Εβρώπης άποθησαυρίζοντες πληροφορίαν.

Αλλ' ή Γαλλία, ως Δύσις τήν γεωγραφικήν θέσιν, ως Δημοκρατία τό πολιτεύμα, και ως όμορος τη Πρωσία πρέπει ιδίως να μελετήση τούτο, ότι δηλ. τό κέντρον τής διευθετήσεως τών Ανατολικών πραγμάτων δέν κανονίζει ήδη δύναμις τις εκ τής Δύσεως, άλλ' ή επί τής κεφαλής τής Πρωσίας καθημένη πολιτική Σφιγγί, ή επικράτεις της όποίας δέν να εκδιώξη πρό πάντων τήν Γαλλίαν, επί άλλης πολιτικής να στηρίξη τας έξωτερικάς αυτής σχέσεις.

Τό από μέρους μας τήν πολιτικήν ταύτην κανονίζομεν εις τήν ειλικρινή τής Δύσεως άρμονίαν επί τών Ανατολικών πραγμάτων, ως και έν τω παρόντι άρθρω και έν τοις προηγούμενοις, νομίζομεν ότι άπεδείξαμεν.

Έπομένως σταματώμεν ένταυθα εις τας περι Γαλλίας έρεύνας μας, διατρανούντες ότι και δικαιο και φιλανθρωπον είναι ότι ή τυραννία και ή άμβλεωπία του Ναπολέοντος έστέρησε τήν Γαλλίαν, τήν δούλην και έλευθεράν Έλλάδα, τόν πολιτισμόν έν γένει, άρμόζει έλευθερίως ή δημοκρατία να άποδώη ήδη τη ανθρωπότητι, ως αναγκαίαν και παραγωγικήν προσφοράν τής κοινωνίας, διότι έθνος καυχώμενον, και πάνυ δικαίως, διά τά πρόσ τήν κοινήν έλευθερίαν αισθημάτά του πρέπει να γνωρίξη άπάνταχού να ύπηρετή τήν σεμνήν έλευθερίαν, ήτις εις άνύψωσιν των εκλεκτών της, προαπαιτεί ού μόνον θυσίας κοινάς, άλλά και αυτό τουτο τό άκρον μαρτύριον των εύγενών προθέσεων, όπερ ούχι σπανίως και υπό άκρων κινδύνων συνοδεύεται.

Έν Καλαβρύτοις 16 Ίανουαρίου 1881.
ΑΡΓ. Θ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Τό νόσημα τών έσπεριοειδών.

γνωρίσματα, προληπτικά και θεραπειυτικά μέσα.

Ο ήμέτερος γεωπόνος και επιθεωρητής τής Γεωργίας κ. Π. Γεννάδιος μεταβάς επί έσχάτων εις Καλάμας και επισκεφθείς τά εκείσε υπό τής κομμιασείως προσβληθέντα έσπεριδοειδή, έδημοσίευσε περι ταύτης μακράν έκθεσιν έν τω σελώνω, εξ τής άποσπώμεν τά κυριώτερα μέρη, χάριν των ένταυθα καλλιεργητών λεμονοπορτοκαλεώνων, διότι και παρ' ήμιν ύφίσταται καταστρεπτική ή νόσος εκείνη.

Περιγραφή του νοσήματος.

Η κομμιασις τών Έσπεριδοειδών συνίσταται εις τήν κατά τήν άνοιξιν και τό φθινόπωρον, εκ τής βάσεως συνήθως του δένδρου, έκροσιν ούσίας υγρᾶς, κολλώδους, κεραμοχρόου, και δυσώδους. Η ούσία αυτή άποξηρηνόμενη καθίσταται σκληροτάτη και έμοιάζει πολύ τό κόμμι, τό συχνά παρατηρούμενον επί του φλοιού όπορωφόρων τινών δένδρων και ιδίως τής άμυγδαλής.

Διαγινώσκειται δέ ή νόσος έν τη αρχή της εκ των εζής περι τήν βᾶσιν του κορμού δένδρου φαινομένου έξωτερικώς υγιούς διακρίνονται κηλίδες, (συνήθως μία, ένίοτε δύο ή και πλειότεραι), έχουσαι διάμετρον μόν δραχμής ή και μεγαλειώτεραν (ανάλογως τής προόδου τής νόσου) χρώμα δέ βαθύ-

τερον ή τό του φλοιού, όπερ καθίστα αυτάς και μακρόθεν εύδιακρίτους.

Πλησιάζοντες, εάν μόν ήναι άνοιξις ή φθινόπωρον, ή εάν πρό ολίγων ώρων έβρεξε, παρατηρούμεν ότι ή κηλίς σύγκειται εκ ούσίας υγρᾶς και κολλώδους, ήτις έμοιάζει πολύ τήν έβρασμένην πλην καταψυγείσαν (κρυώσασαν) ίχθυόκολλαν των λεπουργών εάν δέ ήναι θέρος ή ξερά χειμερινή ήμέρα, βλέπομεν, ότι ή κηλίς σχηματίζεται εκ στρώματος ούσίας υελώδους, σκληροτάτης, παρουσιαζούσης δέ πλάκα, συνήθως περιφερή, προσκεκολλημένην επί τής επιφανεας του φλοιού.

Έξετάζοντες μετά προσοχής τόν φλοιόν, επί του όποιου εύρίσκειται ή κηλίς, διακρίνομεν ρήγμα. Εκ του ρήγματος δέ τούτου εξέρχεται τό αποτελούν τήν κηλίδα κόμμι.

Καθ' όσον ή νόσος προχωρεί, τά ρήγματα αυξανονται και πολλαπλασιάζονται, δ περι αυτά φλοιός έπαίρεται (άνασηκώνεται) και καθίσταται σκληροτάτος και εύθραυστος, τό δέ επί αυτών ξύλον άποβάλλει τό φυσικόν αυτού χρώμα, ξεραίνεται και σκληρύνεται.

Τό καιόν περιορίζεται συνήθως εις τήν περιφέρειαν τής βάσεως του δένδρου, ότε επιφέρει τάχιστα τήν άποξηρανσιν αυτού, διότι, καταστρέφομένου κυκλικώς του φλοιού και του υπό τούτον στρώματος του ξύλου, διακόπτεται καθ' έλοκληρίαν ή μεταξύ των έναερίων και των ύπογειών όργάνων του φυτού συγκοινωνία των χυμών.

Έν τούτοις πολλάκις συμβαίνει να προσβάλληται μόνον ή μία πλευρά του κορμού, των ρημάτων λαμβανόντων τήν πρῆς τά άνω διεύθυνσιν. Έν τοιαύτη περιπτώσει, ή διάσσωσις του δένδρου είναι εύχερστάτη. Όταν όμως τά ρήματα βαινóσι προς τά κάτω, όπερ είναι σπανιώτερον, ή, έτι σπανιώτερον όταν ταυτα ανασαινώνται μόνον επί των παχυτέρων ριζών, τότε τό δένδρον δύναται να άποξηρανθί και έντός του πρώτου έτους τής προσβολής.

Τό φύλλωμα του δένδρου παρουσιάζει συμπτώματα μόνον όταν ή νόσος λάβη διαστάσεις. Είναι δέ ταυτα, κατ' αρχάς μόν ή ώχρίασις των φύλλων, κατόπιν δέ ή βαθμιαία πτώσις αυτών, ότε επί των ισχυροτέρων κλώνων αναφύονται πάμπολοι βλαστοί, οίόποιοι, άν και κατ' αρχάς φαίνονται εύρωστοι, εξαντλούμενοι ταχέως καθίστανται και ούτοι καχεκτικοί.

Οί καρποί φαίνονται μόν ότι άντέχουσι περισσότερο, άλλά και αυτοί επί τέλους προσβάλλονται, γινόμενοι μικροί και καχεκτικοί.

Τό προσβαλλόμενον δένδρον, εάν δέν λάβη τας αναγκαίας περιποιήσεις, άποξηραίνεται έντός ενός μέχρι πέντε έτών, αναλόγως του τρόπου τής προσβολής, των άτμοσφαιρικών περιστάσεων και του έδάφους.

Είς τά περι α ί τ ί ω ν τής νόσου ό κ. Γεννάδιος καταδεικνυσι τά αίτια τής εξασθενήσεως των καρποφόρων δένδρων, ήτις εκδηλούται συνήθως διά τής εκ του κορμού και των κλάδων άφθονου έκροτῆς ούσίας υγρᾶς και κολλώδους, ήτις εκπιθεμένη εις τήν άτμοσφαιραν, στερεοποιείται ή ούσία αυτή έστι τό κόμμι, όπερ δέν είναι αίτιον, άλλ' αποτέλεσμα τής νόσου. Προβαίνων περαιτέρω άποδεικνύει ότι τό νόσημα τούτο δέν είναι όργανικόν, άλλά μiasματικόν, διότι πάντες σχεδόν παραδέχονται σήμερον, ότι αίτιον των μiasματικών νοσημάτων (των φυτών και των ζώων) είναι φυτά παρσίτα μικροσκοπικά, πολλάκις άόρατα και διά των ισχυροτέρων μικροσκοπίων.

Προληπτικά κατά του νοσήματος μέσα. Απο πολλών ήδη έτών παρατηρήθη, ότι ένψ πάντα τά άλλα είδη των έσπεριοειδών προσβαλλόμενα υπό τής κομμιασεως καταστρέφονται, άν νεραντζίαι όχι μόνον σπανίως προσβάλλονται υπό τής νόσου ταύτης, άλλά και προσβαλλόμενα άντέχουσιν. Οθεν σήμερον οι νεοσχηματιζόμενοι λεμονοπορτοκαλεώνες έμφυτεύονται διά νεραντζιών, ως έ επιμελής καλλιεργητής προμηθεύεται εκ φυτρίων.

Προκειμένου όμως να προλάβωμεν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κομμιάσεως εἰς δένδρα παραχθέντα ἐκ καταβολάδων, παραφυάδων ἢ μοσχευμάτων, εἶα εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ ἐν Ἑλλάδι καλλιεργούμενα καὶ τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς τὰς προσβολὰς τῆς περὶ τῆς ὀλόγης νόσου, ἀνάγκη νὰ γίνῃ χρῆσις ἄλλων μέτρων.

Εἶναι δὲ τὰ μέτρα ταῦτα α) ἡ ἐλάττωσις τῶν ποτισμάτων. β) ἡ ἐλάττωσις τῆς ὑγροσκοπικότητος (τῆς ιδιότητος τοῦ ἀπορροφᾶν καὶ συντηρεῖν τὸ ὕδωρ) τοῦ ἐδάφους, ἐν ᾧ φύονται τὰ δένδρα, διὰ τῆς ἐξορύξεως χανδάκων (σαϊταρίων) πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀποστραγγίσεως τῶν ὑπερπλεονάζόντων ὑδάτων. γ) ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ἀντικατάστασις τῶν ζωϊκῶν λιπασμάτων διὰ φυτικῶν ἢ ὀρυκτῶν (εἰς τὴν στάκτην ἀσβέστου, ἀποσυντεθειμένων χόρτων καὶ ξύλων κτλ.) δ) ὁ κατ' ἔτος ἀερισμὸς τῶν ριζῶν, διὰ τῆς παρὰ τοὺς κορμούς ἀνορύξεως λάκκων, δι' ὧν νὰ ἐκτεθῶσιν αἱ ἄνω ἐπιφανεῖαι τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων κυριωτέρων ριζῶν εἰς τὴν ἐπιφανῆ τῆς ἀτμοσφαιρας (καὶ ἀνορύσσονται μὲν οὗτοι τὴν ἀνοιξίαν, διατηροῦνται δὲ ἀνοικτοὶ ἐπὶ δέκα περίπου ἡμέρας) καὶ ε) ἡ καταστροφή τῶν σπερμάτων τῆς νόσου, τὰ ὅποια ἐνδέχεται νὰ εὑρεθῶσι παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ δένδρου, διὰ τῆς χυλοῦς τεσσάρων ἕως ἑξὶ ὀκάδων τετριμμένης ἀσβέστου, ἧς ῥίπτεται περίξ τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου.

Θεραπευτικὰ τοῦ νοσήματος μέσα πολλὰ προσέτεθησαν ὁ κ. Γενιάδιος ὡς ἐπιτυχέστερον συνιστᾷ τὸ ἐξῆς:

Ἀνασκάπτεται περίξ τοῦ προσβεβλημένου δένδρου λάκκος ἀρκετὰ βαθύς καὶ πλατύς, ἵνα ἐκτεθῶσιν αἱ 3—4 κυριώτεραι ρίζαι τοῦ φυτοῦ. Τὰ ἐξαχθέντα ἐκ τοῦ λάκκου χωμάτα ἀναμιγνύονται ἀμέσως μετὰ 6—8 ὀκάδων μίγματος λεπτῆς ἀσβέστου καὶ στάκτης, καὶ σωρεύονται ἐξωθεν αὐτοῦ. Κατόπιν διὰ κοπιτεροῦ σκεπαρίου ἢ πελέκως ἀφαιρεῖται ὁ φλοιὸς καὶ τὸ ξύλον τῶν προσβεβλημένων μερῶν τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν ριζῶν, ἂν ἐπὶ τούτων εὑρεθῶσι προσβεβλημένα μέρη, ὅπερ συμβαίνει σπανίως. Τὰ οὕτω καθαρσθέντα μέρη ἐπιχρῶνται καλυπτόμενα ἐντελῶς διὰ χυλοῦ ἀσβέστου προσφάτως ἀναλυθείσης καὶ καιούσης εἰς εἰς Ἀκολουθῶν τὸ δένδρον ποτίζεται διὰ 30 περίπου ὀκάδων ὕδατος ἀναμεμιγμένου μετὰ 5 ὀκάδων ἀσβέστου καὶ 5 στάκτης· δέκα δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ πότισμα ὁ λάκκος πληροῦται διὰ τῶν ἐξω αὐτοῦ σωρευθέντων χωμάτων.

Ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων τούτων, ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ ἐπιθεωρᾷ αὐτὸ προσώπως καὶ τακτικῶς τὰ νοσηλευόμενα δένδρα δις τῆς ἐβδομάδος· ὅταν δὲ παρατηρῇ ἐπὶ τῶν κορμῶν αὐτῶν νέας κηλίδας χαρακτηριζούσας τὴν κομμιάσιν, δεῖν νὰ διατάτῃ ἀμέσως τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προσβεβλημένου φλοιοῦ καὶ ξύλου, καὶ τὴν κάλυψιν τῆς ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως ταύτης προξενηθείσης πληθῆς, διὰ χυλοῦ ἀσβέστου προσφάτως ἀναλυθείσης.

Μέχρις ὅτου τὰ δένδρα ἀναλάβωσιν ἐντελῶς, διακόπτεται τὸ πότισμα καὶ ὁ λιπασμὸς αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως κατὰ τὸ θέρος φανῶσι διψῶντα, ποτίζονται μὲν, ἀλλὰ μεμετρημένως.

Πάντα τὰ θεραπευτικὰ ταῦτα μέτρα ἐφαρμόζονται κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους· εἶναι δὲ ἀποτελεσματικὰ τότε μόνον, ὅταν ἡ νόσος δὲν λάβῃ μεγάλας διαστάσεις, δηλαδὴ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ πτώσις τῶν φύλλων τῶν πασχόντων δένδρων. Τὰ πολὺ προσβεβλημένα δὲν σώζονται δι' οὐδενὸς φαρμάκου· δι' ὃ εἶναι φρόνιμον νὰ ἐκρίζωνονται ταῦτα ὅσον τάχιστα, καὶ νὰ καίωνται ἐπὶ τόπου, καὶ ὅταν ἀκόμη κινδυνεύῃ νὰ βλασθῇ πῶς ἢ βλάστησις τῶν περίξ αὐτῶν κειμένων. Ἡ θεραπεία εἶναι βεβαία, ὅταν αἱ ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τῶν δένδρων χαρακτηριστικαί τῆς κομμιάσεως κηλίδες ἔχωσι διάμετρον δύο περίπου δακτύλων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὰ ἀφορώντα τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα, διὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν, οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἀρῶνται ἐξ ἀμέσων πηγῶν, διὰ τοῦτο δὲν τὰ μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας ἡμῶν.

— Τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας μετ' ἄλλου ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὴν ἀνέλιξιν τοῦ μεγάλου ζητήματος, ὅπερ ἀπασχολεῖ τὴν διάνοιαν ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μετ' ἀγωνίης δ' ὡς εἰπεῖν παρακολουθεῖ πρὸ παντός τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεώς μας, παρασκευαζούσης τὸ ἔθνος εἰς ἀνιμετώπησιν τῶν ἐπικειμένων ἐθνικῶν δοκιμασιῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἐπισκοπήσεως ταύτης γενομένη τοῖς πολλοῖς πεποιθήσις ἐστὶν ἐνθαρρυντικὴ, τούναντιον μάλιστα, ἐὰν εἰπώμεν ὅτι ἀποθάρρυνσις τις κατέχει πρὸ πολλοῦ τοὺς πάντας δὲν θὰ εἰπώμεν τι ἐναντίον τῆς ἀληθείας. Ἴσως εἰς τοῦτο κυρίως συμβάλλει ἡ ἐνταῦθα παρατηρούμενη ἀπὸ τινος χαλαρότης ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἐνεργείᾳ, ἡ οὐχὶ κατὰ πάντα εὐάρεστος κατάστασις τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος τάγματος καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς λελογισμένης καὶ δραστηρίας ἐκείνης ἐνεργείας, ἧς ἐν παρομοίαις περιστάσεσι, μεταδίδωσι τὸν σκοπὸν τῆς ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἀτόμων καὶ ἐμποεῖ ἐν αὐτῇ τὴν πεποιθήσιν ὅτι διανύουσι καιροὺς κρίσιμους καὶ πρᾶσκειν εἰς δοκιμασίας. Παρ' ἡμῶν παρατηρεῖται δυσπιστία τις ἀνεξήγητος, ἧς ὑποτρέφεται ἴσως ἐκ τῆς ἀνυμνήσεως πολλῶν παθημάτων τοῦ παρελθόντος καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ διέπον ἡμᾶς σύστημα. Δὲν εἶναι ἀνάγκη εἰπώμεν ἡμεῖς ὅτι δέον ὁ τόπος ν' ἀποσιεῖται ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο δεῖν νὰ πεισθῇ διὰ πραγμάτων ὅτι οἱ διέποντες τὰς τύχας αὐτοῦ μεριμνῶσι καὶ ἐργάζονται σπουδαίως εἰς παρασκευὴν μέσων ἀνικλῶν τῶν περιστάσεων καὶ τῶν μελετωμένων σκοπῶν. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας ἐναπόκειται νὰ πείσῃ τὸν ἴδιον περὶ τούτου καὶ νὰ τὸν ἐμπλήσῃ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς καὶ πεποιθήσεως πρὸς αὐτήν.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα οἱ κερραγωγεῖς Γ. Ἀντωνόπουλος καὶ Δ. Κουνέλης ἤλθον εἰς ἔριδας παρὰ τὸν ποταμὸν Γλαῦκον καὶ ἐκεῖ ὁ πρῶτος ἐτραυματίσθη τὸν δεῦτερον διὰ σιδηροῦ μοχλοῦ κατὰ τὴν κεφαλὴν καιρίως.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἔξω τῆς πόλεως ἡμῶν εἰς τὸ χωρίον Μπόζατι, οἱ Γ. Σπηρτιάνος καὶ Χρῆστος Καγγιλιέρης ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Σ. Ὀρεινοῦ καὶ ἐτραυματίσαν αὐτὸν διὰ ροπάλου καὶ μαχαίρας.

— Εἰς τὸ χωρίον Μπάλα τοῦ δήμου Πατρῶν ἐφονεύθη ἐξ ἐνέδρας, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ὁ Παναγ. Γιαννόπουλος διὰ πυροβόλου ὀπλοῦ. Ὁ εἰρηνοδίκης τῆς νοτιοῦ πλευρᾶς Πατρῶν μεταβάς ἐπὶ τόπου ἐνήγγισεν ἀνακρίσεις, ὧν ἀγνωστον τὸ ἀποτέλεσμα· ὑποδεικνύει ἐν τούτοις ἡ κοινὴ φήμη ὡς φονεὶς τοῦ ἀτυχοῦς Γιαννοπούλου οἰκογένειαν τινὰ τοῦ χωριδίου, Μπαρλαίους τούνομα.

— Ἐν τῇ ἄνω πόλει κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ Διον. Μουλᾶς ἐκακοποίησεν ἐντὸς τῆς οἰκίας τῆς τῆν Χρυσάφω Α. Εὐσταθοπούλου καὶ ἤνοιξεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν.

— Καὶ ἕτερον παρομοίαις φύσεως. Περὶ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ Πέτρος Σάμπος καὶ Σ. Μυράδας παρηκολούθουν αἰσχρολογούντες τὴν Παρασκευὴν Θεοδοπούλου μεταβαίνουσαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς τῆς. Ἐν τέλει δὲ εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὸ ἄσυλον τῆς ξένης οἰκίας, εἰσῆλθον ἐν αὐτῇ διώκοντες τὴν Παρασκευὴν καὶ ἐκεῖ ἀπεπειράθησαν βιασμὸν κατ' αὐτῆς καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς. Εἰς τὰς φωνὰς ἀμφοτέρων τῶν γυναικῶν ἔδραμον οἱ γείτονες καὶ οὕτω οἱ τολμηταὶ ἐκεῖνοι ἀπῆλθον ἀπρακτοί. Καθ' ἃ πληροφροῦσιν ἡμᾶς ὁ εἰς τῶν ἀνωτέρω, ὁ Π. Σάμπος τρίτην ἤδη φορὰν ὑποπίπτει εἰς παρόμοιον ἐγκλημα· δὲν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἄδικον, τοῦλάχιστον

τὴν φορὰν ταύτην, ἀφοῦ μέχρι τοῦδε ἔμεινεν ἀτιμώρητος διὰ τὰ πρῶτα ἀνδραγαθήματά του.

— Προχθὲς τὴν πρῶτην ἐν Καλαβρύτοις εἰς χωροφύλαξ συχνάζων εἰς τὴν οἰκογένειαν συναδέλφου του, οὗ ἡ σύζυγος τρέλλη, διεκδύρευσεν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ πατρὸς παρητημένην ἔχοντος τὴν σύζυγον καὶ μητρὸς τὸ τετραετὲς κρησινόν των ἀφίσας αὐτὸ αἰματόφυρτον καὶ ἡμιθανές. Ἄπαντες οἱ τῶν Καλαβρύτων ἱατροὶ προσκληθέντες ὡς ἱατροδικασταὶ ἐβεβαίωσαν τὸ ἐγκλημα. Ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ δραστηρίως, διότι ὑπάρχουσι λόγοι πείθοντες ὅτι σπουδαία καταβάλλεται ἐνέργεια, ἵνα καλυφθῇ τὸ ἀνόσιον ἐγκλημα, τῶν μαρτύρων διὰ μυρίους λόγους φοβουμένων νὰ καταθέσωσι τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν ἐπιληφθεῖσαν των ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνακρίσεων ὑπομοιραχίαν. Ἡ ἀποστολὴ ἐκεῖ ἐπίτηδες ἀνακριτοῦ ἤθελον εἶσθαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐκτεᾶ πράξις τῆς δικαιοσύνης.

— Μετὰ θλίψεως ἀναγγέλλομεν ὅτι τὰ τοῦ ἡμετέρου Πτωχοκομείου δὲν βαίνοσι καλῶς, οἱ δὲ γνωρίζοντες εἰς ἡν περιῆλθον κατάστασιν τὰ πράγματα τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου οἴκου, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι πολλὰς ἐλπίδας περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ὑπάρξεώς του. Ὡς γνωστὸν, τὸ κατάστημα τοῦτο πρὸ πενταετίας ἰδρύθη ἐπὶ βάσεων πληρεστάτης αὐτοδιοικήσεως καὶ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐλείτουργησε καλῶς καὶ ἀντεπεκρίθη εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ αἰσθητά τῶν φιλανθρώπων. Οἱ ἀναλαβόντες πρὸ πενταετίας καὶ ἀγαθόντες εἰς πέρας τὴν ἰδρυσιν αὐτοῦ κατάρθωσαν, διὰ πολλῶν μόχθων, νὰ ἐξασφαλίσωσιν αὐτῷ πόρους τινὰς, νὰ ἐναποταμιεύσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ μικρὸν κεφάλαιον καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὸ ἱκανὸν νὰ ἀποβῇ εὐεργετικὸν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ νὰ καταργῆσιν τὴν παρ' ἡμῶν ἐπαιτείαν· πολλὰ δὲ σημεία κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἔδειξαν ὅτι δὲν ἦτο ἀπίθανον μίαν ἡμέραν τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα νὰ δυνηθῇ νὰ συντηρεῖται ἐξ ἰδίων πόρων καὶ μέσων. Δυστυχῶς σήμερον πάντα ταῦτα κινδυνεύουσι νὰ ναυαγήσωσιν εἰς τὸν σκόπελον τῆς κοινῆς ἀδιαφορίας καὶ διὰ τὸ ἀδιοίκητον νὰ περιέλθῃ τὸ κατάστημα εἰς τὴν ἀποσύνησιν. Ἡ τῶν Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Πτωχοκομείου ἡγαγασμένη καὶ ἐκ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Καταστήματος καὶ ἐξ ἰδιαιτέρων λόγων, ν' ἀποχωρήσῃ τῆς Διοικήσεως, ἐπίστευσεν εὐλόγως ὅτι ἤθελον εὐρεθῆ ἑξ φιλανθρώπων ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, οἵτινες ἀναλαμβάνοντες τὴν Διεύθυνσιν, ἤθελον συνεχίσει τὴν ἀγαθὴν ἐργασίαν καὶ ἐπεκτείνει τὴν ἀγαθοποιὸν ἐνέργειαν φιλανθρωπικοῦ οἴκου οὕτινος οἱ πάντες ἀνομολογοῦν τὴν χρησιμότητα. Τούτου ἕνεκεν περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκλήθη συνέλευσις τῶν συνδρομητῶν, πρὸς ἐκλογὴν τῆς νέας διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ἧς μετὰ τινὰς ἀτόμους ἀμφισβητήσεις, αἵτινες διέσεισαν ἕκτοτες τὰς βᾶσεις τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος καὶ ἔδειξαν ὅτι παρ' ἡμῶν παραγνωρίζονται, εἰς βαθμὸν ἀξιοθρήνητον, τὰ στοιχειωδέστερα τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου, προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας ἐπιτροπῆς. Οἱ ἀναδειχθέντες εἰσὶν ὄντως ἀξιοτίμοι ἄνδρες καὶ ἐδύνατο, ἐὰν ἤθελον, νὰ προαγάγωσι τὰ τοῦ καταστήματος εἰς βαθμὸν ἀξιοθρήνητον, δυστυχῶς οἱ πλείοτεροι τούτων δὲν εὐρέθησαν πρόθυμοι εἰς ἔργον εἰς ὃ τοὺς ἐκάλει ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν συνδρομητῶν τοῦ καταστήματος καὶ τὸ πρὸς τοὺς δεινοπαθοῦντας ὁμοίους μας καθῆκον καὶ ἠρνήθησαν νὰ ἀναλάβωσιν αὐτό. Σημειώτεον ἐν τούτοις ὅτι ἐν τῇ συνέλευσει τῆς ἐκλογῆς, ἐνοστάσεις τινὲς ἀτομοὶ συνετέλεσαν οὐκ ὀλίγον νὰ ἀπομακρύνωσιν τῆς νέας ἐπιτροπῆς ἄλλους τινὰς οἵτινες ἔδειξαν ὅτι εἶχον τὴν διάθεσιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἀναδεχθῶσι τὸ βᾶρος τῆς διοικήσεως τοῦ καταστήματος καὶ νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποτελεσματικῶς. Ἐν τούτοις μετὰ τὸ τέλος τῆς πενταετίας ἡ πρώτη ἐπιτροπεία δὲν ὑφίσταται, μετὰ δὲ τὴν παραίτησιν τριῶν ἐκ τῶν ἐκλεχθέντων ἐσχάτως ὡς μελῶν τῆς νέας ἐπιτροπῆς κ. κ. Α. Μπουκαούρη, Ν. Πάνου καὶ Κ. Στρούμπου, τὸ κατάστημα περιῆλθεν εἰς τὸ ἀδιοίκητον καὶ κινδυν

νεύει να πέση υπό τὸ βῆρος παγεράς ἀδιαφορίας. Κατὰ τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐκλήθησαν καὶ αὐθις οἱ κ. κ. συνδρμηταὶ εἰς συνέλευσιν, ὅπως μεριμνήσωσι περὶ τοῦ καταστήματος καὶ ἐκλεξώσιν ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπείας τοῦ ἀντι τῶν παραιτηθέντων, ἀλλὰ, δεινὸν εἶπεν, δύο μόνον προσήλθον ὅπως ἐκπληρώσωσι τὸ καθήκον τοῦτο. Τὸ γραφεῖν τοῦ Πτωχοκομείου περιήλθεν ἐκ καταστάσεως τοιαύτης εἰς ἀπόγνωσιν, ἐκάλεσε δὲ καὶ σήμερον πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν τοὺς κ. κ. Συνδρμητάς, ἀλλ' ὀλίγοι πιθανότητες ὑπάρχουσι περὶ αἰετοῦ ἀποτελέσματος. Δὲν θέλομεν, πρὸ τῆς τελικῆς ἐκβάσεως, νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην πρὸς φιλαθροπικὸν ἴδρυμα ὅπερ ἐστὶν ἔργον ἀγνὸν τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας καὶ καλλώπισμα τῆς πόλεως ἡμῶν ἀξιόζηλον. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐὰν τὸ κατὰστημα τοῦτο περιέλθῃ διὰ τὰς ἐκτεθείσας αἰτίας εἰς ἀπροσύνθεσιν, ἡ πόλις ἡμῶν θὰ ἰδικήσῃ ἐκτεθῆν καὶ θὰ δείξῃ ὅτι ὀλίγας ἐνέχει χριστιανικὰς ἀρετὰς καὶ πλείστας ὄσας ἐλλείψεις κοινανικῆς ἀνατροφῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα, ἐν μέσῳ πολλῶν εὐχομένων, οἱ γάμοι τῆς γρηστίης καὶ καλλίστης δεσποινίδος Εἰρήνης Δ. Παππαγεωργίου μετὰ τοῦ ἀξιότιμου κ. Κωνσ. Σταμάτη ἐμπόρου.

— Ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ κκ. Ἰωάννης καὶ Ὁρέστης Τσιπουροῦ, συμπολίται κάλλιστοι ἐμνηστεύσαντο κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ μὲν πρῶτος τὴν σεμνὴν κόρην Αἰκατερίνην Γιαννιτζοπούλου, ἐκ τῆς ἐντίμου οἰκογενείας Σταθακοπούλων, ὁ δὲ δευτέρος τὴν καλλίστην δεσποινίδα Γεωργίαν Μπράμη.

— Πρὸ πολλοῦ εἶχομεν ἐκφράσει εὐχὴν ν' ἀποσταλῇ εἰς Καλάβρυτα τακτικὸς ἀνακριτὴς ὅπως διεξαγάγῃ τὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τῆς σπουδαίας καὶ πολυπλόκου ποινικῆς ὑποθέσεως, τῆς δολοφονίας τοῦ Ἰωάν. Παππαδοπούλου. Τοὺς λόγους δι' αὐτὴν ἐθεωρήσαμεν συμφέρουσαν καὶ ἀναγκαίαν τὴν μεταβάσιν τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐξεθέσαμεν τότε ἐκτάσει, ἐπιφυλαχθέντες νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἐκφέρωμεν τὰς ἡμετέρας κρίσεις. Δι' ἑτέραν ποινικὴν ὑπόθεσιν ἀνακριτὴς μετέβη, ὡς ἐμάθομεν, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρυτῶν, ὅπου ἐπὶ πολλὰς παρέμεινε ἡμέρας, λίαν δὲ εὐχερὲς καθίστατο νὰ μεταβῇ καὶ εἰς Καλάβρυτα πρὸς περαιώσιν τῆς ῥηθείσης ὑποθέσεως, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν ἔσχε τὴν καλοσύνην, ὡς ἐξ ἀξιοπίστου πηγῆς ἐπληροφορήθημεν, νὰ ὑποσχεθῇ τὴν κατὰ τὰς ἐορτὰς ἀποστολὴν ἀνακριτοῦ ἐπὶ τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ. Μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀδράνειν μέχρι τοῦδε ἐπέδειξεν. Ἰσως λόγοι ὑπηρεσίας καθίστων ἀναγκαίαν τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀνακριτοῦ εἰς Πάτρας, καὶ συνεπῶς ἀνεβλήθη ἡ εἰς Καλάβρυτα μετάβασίς του. Εὐτυχῶς νῦν παρουσιάζεται μετ' οὐ πολὺ εὐκαιρία, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ διαταραχθῇ ἡ τῶν ἀνακριτῶν ὑπηρεσία, νὰ διεξαχθῇ ἐπιτοπίως ὑπὸ τακτικῶν ἀνακριτοῦ ἡ ὑπόθεσις, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ τῆς προσεχοῦς ἐν Καλαβρυτοῖς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς καθ' ἣν πολλοὶ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι θὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ. Πεπειθότες ὅτι εἰς ἕνα τούτων τῶν μᾶλλον πεπειραμένων καὶ ἀκεραίων ὁ ἀνατεθῆ τέλος ἡ διεξαγωγὴ τῆς σκανδαλώδους αὐτῆς ὑποθέσεως, εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη θέλει σπουδαίως ἐπιστήσῃ τὴν ἑαυτῆς προσοχὴν καὶ ἐκπληρώσῃ τὸ καθ' ἑαυτὴν συλλέγουσα πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ συντελέσῃ πρὸς ἀνακάλυψιν ἀληθείας χρῆσιμου πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῆς τε καὶ τῆς κοινῆς. Καθῆκον ἐθεωρήσαμεν νὰ γράψωμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα, πολλῶ μᾶλλον καθόσον ἀγανάκτησις κατέλαβεν ἡμᾶς ὅτε πληροφορίας ἔσχομεν ὅτι οἱ ἐπὶ προμελετημένῳ φόνῳ κατηγορούμενοι, διὰ λόγους ἑθῆς ἢ κοινωνίας καὶ ἡ δικαιοσύνη εὐχερῶς δύνανται νὰ ὑπονοήσῃ, ἤγειραν πολιτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἄλλοτε συκοφαντηθέντων ἐπὶ τῷ φόνῳ καὶ πανηγυρικῶς κατὰ τὴν ἐπ' ἀκρατηρῶν δεκαεπταήμερον λεπτολόγον διαδικασίαν π. α. ψ. η.

φ εἰ ὑπὸ διακεκριμένου ὀρκωτοῦ δικαστηρίου ἀθωωθέντων. Κ. Κ.

* — Αὐριον ἕως ἔρχονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ αἱ παραστάσεις μελοδραματικῶν θιάσων, ὅστις ἔπλξε πρὸς καιρὸν τὴν φωλαὴν τοῦ ἐνταῦθα, ἐλθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου ἔδιδε παραστάσεις ἐν τινὶ τῶν μικρῶν θεάτρων. Ὁ θιάσος οὗτος λέγεται ὅτι εἶναι καλὸς, μόνον καλὴ δὲν εἶναι ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἦλθε παρ' ἡμῶν τοῦτο ἐγκαίρως τὸ ὑπέδειξεν αὐτῷ ὁ «Φορολογούμενος» καὶ εὐχόμεθα ἤδη νὰ μὴ μετανοήσῃ διότι δὲν ἔκουσε συμβουλήν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ θεοῦ. Δι' τοπικαὶ ἀρχαὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπιτρέψασαι δημοσία θεάματα παρόμοια, ἐν καιροῖς τοσοῦτον κρίσιμοις, ἐξέθεντο τὴν πόλιν ἡμῶν εἰς τὴν μομφὴν ὅτι μόνη ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων δὲν ἠτθάνθη εἰσέτι ὅτι κατ' αὐτὰς διανύμεν κλισιωτάτην στιγμὴν τοῦ ἔθνικου ἡμῶν βίου.

— Αὐριον περὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἐρμῆς» ὁ κ. Γ. Φινόττης καθηγητὴς παρεπιδημῶν ἐνταῦθα θέλει ὁμιλήσῃ «Περὶ Ἑλλάδος». Ἡ εὐφράδεια καὶ ὁ ἄκρος φιλελληνισμὸς τοῦ κ. Φινόττη εἰσὶ γνωστοὶ πρὸς ἡμῖν καὶ ἐκ προγενεστέρων ἐποχῆς καὶ πεπειθόμεν ὅτι πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα Ἰταλομαθῶν θὰ σπεύσωσιν αὐριον τὸ ἐσπέρας ν' ἀκούσωσι τὴν ὁμιλίαν του.

— Ἡ ἐνταῦθα ἐκκλησία τῆς Παντανάστῃς διὰ τοῦ εὐσεβοῦς ζήλου τῶν συμπολιτῶν μας καὶ τῶν βαρυτίμων δωρεῶν τῶν, καλλωπίζεται ὁσημέραι πλείοτερον καὶ θὰ ἀποβῇ ἐντὸς μικροῦ περικαλλῆς ναὸς ἀντάξιός τοῦ σεβασμοῦ, ὅν οἱ κάτοικοι τρέφουσι ἐκ παλαιῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην. Ἐπ' ἐσχάτων ὁ φιλότιμος ἡμῶν συμπολίτης κ. Νικόλ. Βενετσάνοπουλος φαρμακοποιὸς, προσερχόμενος πάντοτε ἐπίκουρος παντὸς καλοῦ ἔργου, ἀφιέρωσεν εἰς τὸν εἰρημένον ναὸν δύο θαυμάσια κηροστάσια, (μικροῦ ἀλίου) ἅτινα ἐκτὸς τοῦ βαρυτίμου κηκτικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀξίας τοῦ μικροῦ εἰσὶν ὄντως καλλιτεχνήματα ἄξια τοῦ σκηνώματος ἐνῶ ἐστὶ ἦταν καὶ τῆς φιλοκαλίας τοῦ δωρητοῦ. Οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας ἀνήγγειλαν ἡμῖν τοῦτο μετὰ πολλῶν ἐκφράσεων εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστιῶν. Οἱ ἴδιοι ἐπίτροποι κατὰ τὴν 30 τρέχοντος τελοῦσι μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν θεσιῶτων εὐεργετῶν τοῦ ναοῦ καὶ ὑπὲρ ὑγείας καὶ σωτηρίας τῶν ἐπιζώντων.

— Ἡ ἑταιρία τῶν ἐνταῦθα ἐγκαταστημένων Ἰταλῶν πρὸς ἀλληλοβοήθειαν, ἧς τὴν σύστασιν ἐγκαίρως ἀνηγγείλαμεν, καθηρτίσθη ἤδη ἐντελῶς καὶ ἤρξατο τὰς ἐργασίας τῆς ὑπὸ αἰσίους οἰωνοῦς. Οἱ πλείοτεροι τῶν ἐνταῦθα ἐγκαταστημένων τιμῶν ἐργατῶν Ἰταλῶν, περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὑπὸ τὴν διύθυνσιν πεφωτισμένων συμπατριωτῶν τῶν, ἔθεντο τὰς βάσεις ἀφ' ἐνὸς μὲν κοινῶν ταμείου εἰς ὃ ἀνευθριάτως δύνανται νὰ προσφεύγωσιν ἐν ἡμέραις ἀτυχημάτων καὶ στενοχωριῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τοὺς κίρκους ἐνώσεως πρὸς ἀλλήλους ἧτις δύνανται νὰ ἀποβῇ αὐτοῖς ὑπὸ πολλὰς ἐπιψεφίς ὠφέλιμος. Τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας ταύτης ἐξελέξαντο Πρόεδρον μὲν τὸν κ. Ἡρ. Τζούκολην Διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα ἀεριοφωτός, ἀντιπροέδρους δὲ τοὺς κκ. Ι. Λιπεράλην καὶ Μ. Καρδόνην μουσικοδιδασκάλους, Ταμίαν τὸν κ. Δ. Πατσίνην καὶ γραμματεῖς τοὺς κκ. Ι. Τσερόνην, Α. Λυμπεράλην καὶ Π. Πετρόνην. Τὸ συμβούλιον τῆς ἑταιρίας συνεκροτήθη ἐπίσης ἐξ ἀξιότιμων κυρίων καὶ ὀλα δεικνύουσιν ὅτι τὸ σωματεῖον τοῦτο θὰ εὐδοκμήσῃ. Ἐκ τῶν πρώτων ἔργων τῆς διοικήσεως ὑπῆρξεν ἡ μέριμνα περὶ ἱατροῦ ἐπισκεπτομένου δωρεῶν τὰ ἄπορα μέλη καὶ δικηγόρου ὑπερασπιζομένου ἐπίσης δωρεῶν τοὺς ἀδικουμένους ἑταίρους καὶ ἐπέτυχεν ἀμφοτέρους, ἀνευ δυσχερειῶν, εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐνταῦθα ἱατρῶν καὶ δικηγόρων.

ΕΠΙΠΛΟΗΘΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΖΑΡΙΑΟΥ.

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ φιλοκάλου κοινῶ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῶν κυρίων πελατῶν μου, ὅτι

εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγίου Νικολάου καὶ ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς οἰκίας Μακρυγιάννη κατὰστημά μου, ἐκόμισα ἐσχάτως ἐκ τῆς Ἑσπερίας μεγάλην καὶ ἐκλεκτὴν συλλογὴν ἐπίπλων, ἧτοι: κωμᾶ, δουλάπια γυναικείων φορεμάτων, παντοειδῆ ταθίσματα, κλίνας, καθρέπτας, νιπτῆρας, εἰκόνας διασῆμων ζωγράφων, κονσόλας, τραπέζας καὶ γωνίας διὰ τοίχους. Ἐτι δὲ διάφορα δι' ἀθη ἀγγεῖα, τουαλέτας γυναικείας μετὰ μουσικῆς καὶ ὁμοίας μετὰ τῶν ἀνηγκαιῶν διὰ τὴν βαπτιστικὴν καὶ κέντισμα ἐργαλείων, μελανοδοχεῖα καὶ σπιρτοθήκας καὶ πλείστα ἄλλα διάφορα ἐπιτραπέζια σκευὴ Κινεζικῆς ἐργασίας ἐκ μεμαλαγημένου χάρτου, ἀπαντα τοῦ τελευταίου συρμοῦ καὶ κα-ἀλληλότατα πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν, γραφείων κλπ.

Ὅθεν, οἱ βουλούμενοι φίλοι τῆς κερψάτης, στερεότητος καὶ φιλοκαλίας νὰ τιμήσωσι τὸ ἐν λόγῳ κατὰστημά μου, θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι.

Σημειωτέον δ' ὅτι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ὀχληρῶν μετὰ τῶν κ. πελατῶν μου συμφωνίων, ἔκρινα καλὸν νὰ σημειώσω ἐφ' ἐκάστου πράγματος τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ τιμὴν συγκαταβατικωτέραν ἢ ἄλλοτε συμφῶνως πρὸς τὰς σημερινὰς περιστάσεις.

Εἶδοποιῶ προσέτι ὅτι εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μου κατασκευάζονται καὶ φ ε ρ ε τ ρ α εἰς τιμὰς κατὰ 25 % μικροτέρας παρ' ὅσων ἤθελε πᾶς τις ἄλλος ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν τῶν διὰ τοῦτο παρακαλῶ τοὺς ἐκάστοτε ἔχοντας ἀνάγκην τοιούτων νὰ καλῶσι καὶ ἐὰν ἴνα βλέπωσι τὴν μεγίστην διαφορὰν τῶν τιμῶν μου.

Νέος καλλίστης διαγωγῆς, διατελέσας ἐσχάτως εἰς τι τῶν μεγάλων ἐνταῦθα ἐμπορικῶν καταστημάτων, σπουδᾶζων συνάμα καὶ τὴν Ἀγγλικὴν, ζητεῖ γραφεῖον εἴτε ἐμπορικὸν εἴτε μὴ. Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τῷ κ. Συνατάτῃ.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν «Γεωργίου» καφφενεῖον Μάρκου Φιλίππου ἐκμισθῆσαν ἐσχάτως καὶ πωλοῦνται ἄλευρα Τεργέστης

Τὰ τῆς Α'.	ποιότητος πρὸς 1,60
Β'.	» » 1,40
Γ'.	» » 1,20

Κόλλα ἀσπρорούχων καλλίστης ποιότητος πρὸς 1,20 τὴν ὀκάν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.

Δημητρίου Γεωργίου ἡ Γσαγγογιάνη κατοίκου Πατρῶν, Κατὰ τῆς συζύγου του Ἀνας Κ. Ἀδαμίδου κατοίκου ὡσαύτως.

Ὁ Δημήτριος Γεωργίου διὰ τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1879 ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ἐν Πάτραις Πρωτοδικεῖον ἠτήσατο διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους τὴν ἀπὸ τῆς συζύγου διαζεύξιν του. Τὸ δὲ δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1590 τοῦ 1879 ἀποφάσεώς του ἐδέχθη ταύτην καὶ διέταξε τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς ἐν περιλήψει. Παραγγέλλεται ὅθεν ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ τὴν δημοσίευσιν καὶ κοινοποίησιν.

Πάτραι 17 Ἰανουαρίου 1884.

ὁ πληρεξ. δικηγόρος τοῦ Δημ. Γεωργίου

Π. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΛΟΣ.

Ὁ ἐκδότης

Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.